

Ks. Marek CHMIELEWSKI

WYMAGANIA ODNOŚNIE DO PUBLIKACJI W ROCZNIKU „DUCHOWOŚĆ W POLSCE”

Z uwagi na naukowy charakter rocznika „Duchowość w Polsce”, który — zgodnie ze Statutem Polskiego Stowarzyszenia Teologów Duchowości (art. 10, ust. 2) — jest jego oficjalnym periodykiem, autorzy, ubiegający się o publikację w nim swoich tekstów, proszeni są o dostosowanie się do podanych poniżej wymagań. Z jednej strony przyczyni się to do podniesienia poziomu składanych do druku tekstów, a z drugiej — znacznie uprości prace redakcyjne.

Podane niżej zasady opracowywania do druku tekstów naukowych okażą się pomocne również dla początkujących autorów.

a) Treść publikacji

- treść artykułu nie może być nigdzie wcześniej publikowana, np. jako fragment książki;
- jako normę przyjmuje się, że objętość artykułu z przypisami, streszczeniem obcojęzycznym, notą biograficzną i słowami kluczowymi, nie może przekraczać 30 tys. znaków ze spacjami, czyli 15 stron znormalizowanego wydruku komputerowego. Oddanie do druku tekstów o większej objętości musi być uzgodnione z redaktorem rocznika;
- do rocznika „Duchowość w Polsce” przyjmowane są treści jednoznacznie rozpoznawalne jako związane z teologią duchowości. W przypadku zagadnień interdyscyplinarnych czy międzyobszarowych autor powinien we wprowadzeniu wykazać związek poruszanych zagadnień z duchowością;
- artykuł powinien dotyczyć jasno sprecyzowanego problemu, dotychczas niepodejmowanego w literaturze teologicznoduchowej lub ujmować znany problem w sposób nowatorski;
- język publikacji nie może zawierać wyrażen kolokwialnych, emocjonalnych czy obraźliwych, natomiast każda istotna teza powinna być odpowiednio uzasadniona i udokumentowana;
- należy ograniczyć do absolutnego minimum cytowania, tak pod względem ich częstotliwości, jak objętości. Dotyczy to zwłaszcza ogólnodostępnych tek-

stów takich, jak: Pismo Święte, nauczanie papieży czy inne dokumenty Kościoła, o ile nie są one bezpośrednio przedmiotem analiz.

b) *Struktura i forma tekstu*

- zwięzły tytuł artykułu, poprzedzony imieniem i nazwiskiem autora (autorów), musi jednoznacznie wskazywać na jego przedmiot materialny (czego dotyczy artykuł) i przedmiot formalny (pod jakim kątem, w jakim zakresie został ujęty przedmiot materialny), który może być wyrażony także za pomocą podtytułu, oddzielonego kropką od właściwego tytułu. Należy unikać tytułów metaforycznych czy poetyckich;

- oprócz wstępu i zakończenia, w strukturze tekstu należy jednoznacznie wyodrębnić co najmniej dwa punkty, oznaczone odpowiednim śródtytułem. Dopuszcza się zastosowanie dysjunkcyjnego podziału danego punktu na podpunkty;

- wylistowania powinny być zaopatrzone w kolejne numery lub litery alfabetu, nie zaś znaki graficzne (np. kropka, gwiazdka, romb, haczyk, itp.). Kolejne numery lub litery należy do tekstu wprowadzać ręcznie, nie zaś za pomocą automatycznego numerowania, co przy obróbce technicznej nastęrcza czasem wiele problemów;

- wszelkie niezbędne wyróżnienia w treści należy zaznaczyć jedynie przez podkreślenie odnośnych słów czy fraz. Natomiast nie należy stosować kroju *pochyłego* (tzw. kursywy) i **pogrubienia** (tzw. bold), ani tym bardziej KAPITALIKÓW czy WERSALIKÓW. Niedopuszczalne jest wprowadzanie tzw. r o z s t r z e l e n i a t e k s t u, zwłaszcza przez wstawianie pustych spacji pomiędzy poszczególne litery słowa;

- wszystkie cytaty, pisane zawsze prostym krojem, należy oznaczyć cudzysłowami: „...”. Cytaty wewnątrz cytowań należy oznaczyć za pomocą znaków: «...». Wycięcia fragmentów z cytatu należy oznaczyć wykropkowaniem w kwadratowym nawiasie [...], zaś niezbędne dopowiedzenia lub wyjaśnienia wewnątrz cytatu należy podać w kwadratowym nawiasie z odpowiednim dopiskiem, np. [... — przyp. M. Ch. (inicjały autora)];

- artykuł w całości powinien być napisany przy użyciu kroju czcionki Times New Roman (czyli takiej, jak w niniejszym tomie) o wielkości 12-13 punktów, z zastosowaniem 1,5 odstępu pomiędzy wierszami, bez zbędnych odstępów pomiędzy akapitami. Początek akapitu powinien być wyraźnie zaznaczony wcięciem;

- w przypadku gdy niezbędne jest użycie słów arabskich, greckich, hebrajskich czy rosyjskich, należy zamiast oryginalnej pisowni posłużyć się wyłącznie transliteracją łacińską;

- artykuł może być napisany w obcym języku, wówczas autor całkowicie bierze na siebie odpowiedzialność za jakoś tłumaczenia;

c) *Przypisy*

- odnośniki bibliograficzne (z wyjątkiem odsyłaczy biblijnych i do dokumentów Kościoła, które mają powszechnie stosowane skróty, umieszczanych w tekście), a także uwagi krytyczne i wyjaśnienia, jak również niezbędne cytowania uzupełniające, należy umieszczać w przypisach na dole strony, numerowanych w sposób ciągły;

- poszczególne przypisy, oddzielone odstępem 6 punktów, należy pisać czcionką Times New Roman o wielkości 11 punktów, bez odstępów między wierszami;

- ilość przypisów i ich objętość należy ograniczyć do absolutnego minimum, koniecznego dla poprawnego przedstawienia zagadnienia. Nie należy zatem bez potrzeby mnożyć przypisów bibliograficznych, szczególnie wtedy, gdy np. w jednym akapicie odsyłają do tego samego dzieła czy miejsca;

- w opisie bibliograficznym należy stosować system przecinkowo-kropkowy, zwracając szczególną uwagę na dokładność takich informacji, jak: inicjał imienia (imion) i nazwisko autora (autorów) i tytuł artykułu/dzieła podany pismem pochyłym (*kursywą*).

W przypadku odwoływania się do publikacji w czasopiśmie, należy następnie podać pełny jego tytuł w cudzysłowie, rocznik, rok wydania, tom i/lub numer/zeszyt, odnośną stronę lub strony od-do (niedopuszczalne jest stosowanie zapisu np.: s. 7ns). Numer zeszytu w danym roku należy bezwzględnie umieszczać po roku wydania.

W przypadku cytowania tekstów z dzieł zbiorowych, należy podać kursywą jego tytuł i podtytuł, inicjał imienia i nazwisko redaktora/redaktorów, a w przypadku gdy jest ich więcej niż trzech, przewodniczącego zespołu redakcyjnego z dopiskiem „i inni”, a jeśli nie jest wskazany, to pierwszą osobą z alfabetu również z dopiskiem „i inni”. Następnie należy podać wydawnictwo, miejsce i rok wydania, ewentualnie numer tomu, a wreszcie odnośne strony;

- jeśli nie podano autora przywoływanego tekstu stosuje się zapis: [b. a.]; jeśli nie podano redaktora dzieła zbiorowego — [b. red.]; a jeśli nie podano miejsca i/lub roku wydania — odpowiednio: [bmv] lub [brw], a gdy brak obydwu — [bmrw]. Jeśli nie podano wprost tych danych, lecz skądinąd są one wiadome, np. ze wstępu do dzieła lub stopki drukarskiej, wówczas te informacje podaje się w nawiasie kwadratowym. To samo dotyczy nienumerowanych stron.

d) *Nota biograficzna autora*

- na końcu artykułu, najlepiej po słowach kluczowych i streszczeniu obcojęzycznym, autor ma obowiązek zamieścić swój biogram w objętości nie przekraczającej 600 znaków ze spacjami;

- biogram ma zawierać następujące elementy, oddzielone średnikami, w podanej kolejności: godność kościelna, tytuł i/lub stopnie naukowe, imię (imiona,

także zakonne), nazwisko; w przypadku duchownych — przynależność do diecezji i rok święceń, w przypadku osób konsekrowanych — nazwę zakonu i rok profesji z zaznaczeniem czy czasowa czy wieczysta, zaś świeccy mogą podać swój stan (żonaty, zamężna, wdowa itd.) i ewentualnie ilość dzieci; aktualnie pełniona funkcja związana z uprawianiem nauki (np. uczelnia, na której pracuje) z ewentualnym podaniem roku od kiedy; inne dotychczasowe najważniejsze funkcje i/lub zadania, osiągnięcia itp. z podaniem roku od kiedy lub w jakim przedziale lat; dopuszczalne jest podanie zwięzłej informacji o najważniejszej 1-2 publikacjach o znaczeniu przynajmniej ogólnopolskim;

e) *Słowa kluczowe*

- na końcu artykułu należy umieścić nie więcej jak 5 słów kluczowych (tzw. *key words*) w języku polskim i angielskim (niezależnie od streszczenia w innym języku), oddzielonych średnikami;
- słowa kluczowe powinny odzwierciedlać najważniejsze i najczęściej poruszane w artykule zagadnienia;

f) *Streszczenie w obcym języku*

- autor ma obowiązek zaopatrzyć swój tekst w poprawne streszczenie obcojęzyczne w jednym z języków: angielskim — preferowany, francuskim, hiszpańskim, niemieckim lub włoskim;
- obcojęzyczne streszczenie artykułu powinno zawierać: wierne tłumaczenie tytułu i ewentualnie podtytułu, wskazanie głównych tez oraz konkluzję. Należy unikać w nim obszernych cytowań ze źródeł;
- objętość streszczenia nie powinna przekraczać 1500 znaków ze spacjami;
- na końcu streszczenia można podać imię i nazwisko tłumacza, o ile nie jest on autorem tekstu;
- w przypadku przygotowania artykułu w obcym języku, należy załączyć streszczenie polskojęzyczne na tych samych zasadach;

g) *Korekta autorska*

- po wstępnej obróbce redakcyjnej, autor otrzymuje wydruk swojego tekstu drogą e-mailową w formacie pdf z załączonym diagramem (tzw. *corrigenda*), w którym zamieszcza uwagi korektorskie;
- przed upływem oznaczonego terminu autor dokonuje korekty i odsyła ją e-mailem na wskazany adres. Jeśli nie ma żadnych korekt, również należy o tym poinformować redaktora. Nie dochowanie terminu lub brak odpowiedzi może być rozumiane jako zgoda na publikację bez korekty autorskiej (z odpowiednią adnotacją o braku autoryzacji), a w przypadku poważniejszych błędów — nie dopuszczenie tekstu do druku;

- bez uzgodnienia z redaktorem niedopuszczalne jest zmienianie treści lub dopisywanie nowych fragmentów;

h) *Sposób przekazywania tekstu do druku*

- tekst do druku w roczniku „Duchowość w Polsce”, przygotowany wyłącznie za pomocą edytora tekstu Word lub Office, należy przekazywać w wersji elektronicznej drogą e-mailową na adres: pstd@kul.pl jako załącznik, lub na nośniku elektronicznym, który nie podlega zwrotowi;

- niezbędne dla treści publikacji zdjęcia (w wysokiej rozdzielczości), rysunki, diagramy czy tabele, niezależnie od wklejenia ich w odpowiednie miejsce w artykule, powinny być dołączone jako osobne pliki, odpowiednio ponazywane;

- niezależnie od wersji elektronicznej, można przesłać wydruk papierowy. Nie będą natomiast przyjmowane teksty tylko w wersji papierowej, bez zapisu elektronicznego;

- artykuły przekazane do druku w terminie do końca czerwca mają szansę ukazać się w tym samym roku; złożone po tym terminie, będą uwzględniane w przyszłości, chyba że są to teksty zamawiane, np. w związku z symposiumem;

- o przyjęciu do druku przesłanego tekstu decydować będzie przede wszystkim jego merytoryczny walor, oceniony z punktu widzenia teologii duchowości przez zespół recenzentów, jak również przynależność do PSTD (zob. Statut, art. 11, ust. 4; art. 19, ust. 4) i ograniczona objętość tomu.

Nie dostosowanie się do powyższych wymagań skutkować będzie zwrotem artykułu i odmową przyjęcia do druku.

Wszystkie składane teksty poddawane są recenzji przez co najmniej dwóch recenzentów, których w danym roku powołuje Zarząd Stowarzyszenia. W celu zachowania obiektywizmu w ocenie wartości merytorycznej recenzowanego tekstu i jego formalnej poprawności, recenzenci nie są informowani o tożsamości ich autora, lecz otrzymują tekst anonimowy.

Po wydrukowaniu rocznika „Duchowość w Polsce”, autorzy otrzymują jeden egzemplarz autorski, niezależnie od egzemplarza przysługującego w ramach członkostwa w Stowarzyszeniu. Nie przewiduje się natomiast honorarium autorskiego (zob. Statut PSTD art. 9, ust. 1).